

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пж 6795/19
21.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Миле Ђорђевић, председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Јасминке Обућине, чланова већа, у правној ствари тужиоца АМВЕХ d.o.o. Београд, улица Сурчинска бр. 196, чији је пуномоћник Милан Станишић, адвокат из Београда, против туженог, АА из, улица, чији је пуномоћник Боривоје Марковић адвокат из, ради дуга, вредност предмета спора 566.104,92 динара, одлучујући о жалби туженог на пресуду Привредног суда у Београду 17 П 1084/2019 од 15.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.07.2021. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

I ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Београду 17 П 1084/2019 од 15.10.2019. године у ставу II изреке и ПРЕСУЂУЈЕ:

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца АМВЕХ d.o.o Београд и обавезује тужени АА из ... да солидарно са d.o.o.-....., који је обавезан решењем 4 ИИВ 3018/18 од 27.04.2018. године, исплати тужиоцу износ од 566.104,92 динара, са законском затезном каматом и то:

- на износ од 1.039,92 динара почев од 14.05.2017. године до исплате;
- на износ од 9.588,48 динара почев од 25.05.2017. године до исплате;
- на износ од 2.040,00 динара почев од 27.05.2017. године до исплате;
- на износ од 9.117,36 динара почев од 28.05.2017. године до исплате;
- на износ од 8.160,00 динара почев од 03.06.2017. године до исплате;
- на износ од 4.464,00 динара почев од 05.06.2017. године до исплате;
- на износ од 8.160,00 динара почев од 08.06.2017. године до исплате;
- на износ од 9.420,00 динара почев од 16.06.2017. године до исплате;
- на износ од 11.577,60 динара почев од 17.06.2017. године до исплате;
- на износ од 1.260,00 динара почев од 26.06.2017. године до исплате;
- на износ од 42.240,00 динара почев од 26.06.2017. године до исплате;
- на износ од 32.751,24 динара почев од 02.07.2017. године до исплате;
- на износ од 2.872,80 динара почев од 03.07.2017. године до исплате;
- на износ од 10.704,00 динара почев од 06.07.2017. године до исплате;
- на износ од 7.410,00 динара почев од 06.07.2017. године до исплате;
- на износ од 2.544,00 динара почев од 07.07.2017. године до исплате;
- на износ од 16.718,40 динара почев од 08.07.2017. године до исплате;

- на износ од 9.360,00 динара почев од 08.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 11.940,00 динара почев од 09.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 12.720,00 динара почев од 09.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 4.080,00 динара почев од 10.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 4.080,00 динара почев од 10.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 48.552,00 динара почев од 13.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.692,80 динара почев од 13.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 5.904,00 динара почев од 13.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 13.536,48 динара почев од 15.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 1.857,60 динара почев од 17.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 5.730,00 динара почев од 20.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 6.360,00 динара почев од 20.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 8.731,20 динара почев од 23.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.872,80 динара почев од 29.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 24.914,16 динара почев од 30.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.544,00 динара почев од 30.07.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.544,00 динара почев од 03.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.976,00 динара почев од 03.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 10.704,00 динара почев од 04.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 4.713,00 динара почев од 06.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.544,00 динара почев од 06.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 23.112,00 динара почев од 10.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 8.880,00 динара почев од 11.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 7.206,00 динара почев од 13.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 3.192,00 динара почев од 13.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 1.344,00 динара почев од 14.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 11.472,00 динара почев од 17.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 16.914,00 динара почев од 18.08.2017. године до исплате;
 - на износ од 17.171,76 динара почев од 04.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.754,24 динара почев од 04.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 12.720,00 динара почев од 03.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 8.904,00 динара почев од 07.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 1.272,00 динара почев од 09.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 12.720,00 динара почев од 10.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 1.920,00 динара почев од 11.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 2.520,00 динара почев од 15.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 4.080,00 динара почев од 17.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 8.731,20 динара почев од 18.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 1.344,00 динара почев од 23.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 7.632,00 динара почев од 29.09.2017. године до исплате;
 - на износ од 7.209,00 динара почев од 01.10.2017. године до исплате;
 - на износ од 6.360,00 динара почев од 07.10.2017. године до исплате;
 - на износ од 6.360,00 динара почев од 09.10.2017. године до исплате;
 - на износ од 7.238,40 динара почев од 14.10.2017. године до исплате;
- на износ од 15.624,48 динара почев од 28.10.2017. године до исплате, све у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

П ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Београду 17 П 1084/2019 од 15.10.2019. године у ставу III изреке.

III ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка

Образложење

Побијаном пресудом првостепеног суда, у ставу I изреке укинута је решење о извршењу Привредног суда у Београду 4 Иив 3018/18 од 27.04.2018. године, у обавезујућем делу, у односу на туженог. У ставу II усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 566.104,92 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе ближе опредељеном у самој изреци пресуде. Ставом III обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 61.396,00 динара.

Благовременом и дозвољеном жалбом тужилац побија наведену првостепену пресуду због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навео је између осталог да је изјава о јемству од 26.02.2018. године дата под заблудом, као и то да је нејасно на основу чега је првостепени суд закључио висину спорног потраживања тужиоца, када је тужени оспорио и основ и висину. Предложио је да Привредни апелациони суд укине оспорену пресуду у целости, односно исту преиначи и одбије захтев у целости, као неоснован. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

У одговору на жалбу тужилац је оспорио све наводе из жалбе туженог и предложио да Привредни апелациони суд одбио је жалбене наводе туженог као неосноване и потврдио пресуду Привредног суда у Београду 17 П 1084/19 од 15.10.2019. године. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Побијана пресуда донета је без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета, предмет спора чини потраживање тужиоца према туженом у укупном износу од 566.104,92 динара, са припадајућом каматом на основу испоручене робе.

Из утврђеног чињеничног стања пред првостепеним судом, произлази да је тужилац за извршену услугу Привредном друштву d.o.o. испоставио предметне рачуне-отпремнице у укупном износу од 571.263,00 динара. Након уплате по једном од предметних рачуна, преостали износ за наплату износи 566.104,92 динара. Дана 26.02.2018. године, тужени је дао изјаву о јемству по основу пословне сарадње између привредних друштава АМБЕХ ДОО Београд и d.o.o. Тужени је, као оснивач и законски заступник Привредног друштва d.o.o., изјавио да преузима својство јемца-платца, односно обавезу да својом имовином солидарно одговара повериоцу овде тужиоцу. Како је то првостепени суд утврдио, на дан сачињавања ове изјаве, констатовано је да постоји доспео, а неизмирен дуг Привредног друштва d.o.o. према повериоцу АМБЕХ ДОО Београд, у укупном износу од 1.193.601,32 динара. Наведеном изјавом, тужени јемчи, у својству јемца платца за наведени дуг и обавезује се да у случају да главни дужник не измири исти, у целости испуни обавезу према повериоцу, овде тужиоцу.

Позивајући се на одредбе члана 998 Закона о облигационим односима, затим члана 26 Закона о облигационим односима и 148 истог Закона, првостепени суд је нашао да је тужбени захтев основан, те је сходно члану 104 став 3 и члану 997 Закона о облигационим односима, обавезао туженог да тужиоцу исплати овде утужено потраживање.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Тужилац од туженог потражује наведени износ имајући у виду да је тужени као оснивач и законски заступник Привредног друштва d.o.o.-....., дана 26.02.2018. године, потписао изјаву о јемству. Наведеном изјавом тужени се као јемац платац обавезао да својом имовином солидарно одговара повериоцу, овде тужиоцу за обавезе Привредног друштва d.o.o.-....., које произлазе из и по основу пословне сарадње ова два привредна друштва. Сходно одредби члана 998 Закона о облигационим односима, Уговор о јемству обавезује јемца, ако је изјава о јемчењу учињена писмено, што је конкретно и случај. Обавеза јемца заснована је у самосталном правном односу са повериоцем и потраживања која настају у тренутку када учини писану изјаву којом исту преузима, једнака је обавези главног дужника из основног правног посла и условљена је изостанком испуњења обавезе од стране дужника. Обавезност изјаве о јемству, у погледу форме, ограничена је искључиво на њену писану форму у погледу субјекта који преузима обавезу у смислу члана 72 Закона о облигационим односима, с обзиром да у писменој форми изјаве о јемству не штити јавни интерес, већ се њоме упозорава јемац на значај и тежину обавеза проистеклих из таквог правног посла. На основу закљученог уговора о јемству, јемац платац је у обавези да повериоцу исплати пуноважну и доспелу обавезу главног дужника уколико он то није учинио.

Следом наведеног, правилан је закључак првостепеног суда којим је сходно члану 104 став 3 и члану 997 Закона о облигационим односима, обавезао туженог да тужиоцу исплати утужено потраживање.

Жалбени наводи да је тужени оспорио висину спорног потраживања тужиоца, нису основани из разлога што је самим тим на њему био терет доказивања, те је истицањем приговора на висину потраживања, тужени био у обавези да предложи евентуалне доказе на наведену спорну околност.

Тужени у жалби оспорава утврђено чињенично стање, што се у конкретном случају са успехом не може истицати, јер се ради о пресуди донетој у спору мале вредности, која се у складу са одредбом члана 479 став 1 Закона о парничном поступку, може побијати само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 овог Закона и због погрешне примене материјалног права.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилно одлучио када је усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд налази да је битна чињеница у овој правној ствари то што је обавеза туженог, солидарна са обавезом Привредног друштва d.o.o.-....., из члана 414. Закона о облигационим односима, према коме сваки дужник солидарне обавезе одговара повериоцу за целу обавезу и поверилац може захтевати њено испуњење од кога хоће, све док не буде потпуно намирено, али када један дужник испуни обавезу, она престаје и сви се дужници ослобађају. Следом наведеног, а како је Привредно друштво d.o.o.-..... обавезано решењем 4 ИИВ 3018/18 од 27.04.2018. године, да тужиоцу исплати износ од 566.104,92 динара, са законском затезном каматом, то је другостепени суд у складу са наведеним и донео одлуку као у изреци.

Сви остали жалбени наводи тужиоца не утичу на правилност и законитост донете одлуке првостепеног суда.

Правилна је одлука о трошковима, донета на основу члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, а исти су одмерени према важећој адвокатској и таксеној тарифи.

Захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, Привредни апелациони суд је одбио из разлога што тужени није успео у поступку по жалби, будући да је првостепени суд правилно одлучио када је обавезао туженог да тужиоцу накнади утужени износ, док је захтев тужиоца одбио код чињенице да састав одговора на жалбу

не представља нужни трошак, те је сходно члану 165. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу II изреке.

Из напред изнетих разлога, одлучено је као у изреци ове пресуде.

МЂ/ДС/БС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Мила Ђорђевић, с. р.

За тачност отправка